

Emlékezés 1944. évre.

Mint főhadnagy, az egyik legmagyarabb városban, Zentán szolgáltam, mint szárnyparancsnok helyettes. Az idő február körül lehetett, csak pár hete érkeztem a városba. A szárnyparancsnok – Mogyoróssy Elek szds. – ugyanakkor, amikor én jöttem, szintén áthelyezést nyert, mint önálló csendőrszázad parancsnok. Már nem emlékszem a helyiség nevére, ahová helyezték, de ameddig az új szárnyparancsnok nem érkezik meg, nekem kellett a szárnyat vezetni.

Tudni kell, hogy Zenta és a szárny területe amely a Dunáig terjedt, csak pár évvel azelőtt került vissza az anyaországhoz számottevő szerb nemzetiségű kisebbséggel.

A szárnyak vegyesen voltak gyalog és lovas őrsői. Az őrsők sokszor kerültek veszélyes helyzetbe a majdnem állandóan fellobbanó partizán-tevékenységek folytán. Az egyik legjobban veszélyeztetett nagyközség Bácskossuthfalva volt a több szerb mint magyar lakosságának köszönhetően. Ezért azután egy honvéd ezred is állomásozott a községben.

Már nem emlékszem pontosan, hogy miért, lehet, hogy szemlére, vagy kivizsgálásra kellett kiszállnom Bácskossuthfalvára.

Leszállva a vonatról, gyalogosan indultam a nem messzire lévő őrsre. Ahogy a járdán normális ütemben haladok, látom, hogy velem szemben egy három tagú honvéd járőr közeleg, az egyik honvéd pár lépéssel előttem rám fogja a fegyverét és rám kiált: „Állj ! Jelszó, jelhang ! „. Én bután nézhettem rá, mert miután nem válaszoltam, azonnal rávágta a závárt és betöltötte a fegyverét, rám célozva. Látva, hogy ennek a fele sem tréfa, visszakiabáltam, hogy nem tudom. Bemondtam rangomat és beosztásomat, de ezzel úgy látszik nem elégítettem ki a harcias járőr tagját és úgy nézett ki a következő pillanatban tüzelni fog. Magamhoz térve a meglepetéstől, jó hangosan válaszoltam: „Járőrparancsnok azonnal előre!„. Erre egy honvéd szakaszvezető lépett előre, aki tisztelegve jelentkezett. Én megkérdeztem, mi ez a céció itt velem, mondom majdnem agyonlőttek. Így kezelik az egyenruhás tiszteket?

Erre a szakaszvezető a következőket jelenti: Tekintettel a kényes közbiztonsági helyzetre, parancsba van adva, hogy a járdák helyett az út közepén kell közlekedni, mivel már sajnos előfordult, hogy a kapualjból kiugró partizán leszúrta az ott haladó egyenruhás egyént. Ezért jelszó-jelhang lett naponta parancsba kiadva, hogy minden katonai egyén igazolni tudja magát, ha leállítják igazoltatás céljából. Ezek után megmagyaráztam, hogy először jövök ide és egyáltalán nem lettem tájékoztatva ezekről a dolgokról.

Elképzelhető, hogy milyen dühöse érkeztem az őrsre. Nem kell sok fantázia hozzá, hogy mikor visszautaztam Zentára mit kapott a szakaszparancsnok alhdgy, akinek kötelessége lett volna engem utazásom előtt eligazítani és felvilágosítani.

Ez csak egy kis epizód volt a csendőr szolgálattal kapcsolatban.

*Dr. André László m.kir.cső szds
Amerikai Egyesült Államok
Magyar Csendőr I. évfolyam 2. szám*